

Vejle amt har mange dygtige kunstnere

Forårsudstillingen på Vejle Museum viser bl. a. fortræffelige arbejder af Horsens-maler

Der er det gode ved Horsens-maleren Søren Andersen, at han aldrig går i stå. Han har malet masser af husgavle (på lærred, altså), og han er ikke bange for at eksperimentere sig ind i den abstrakte verden. Det ser man bl. a. på den forårsudstilling, der er åbnet på Vejle Museum, omfattende kunstnere fra Vejle amt. Han er behersket i sit farvevalg, og både hans tegninger og malerier er præget af ro. Derfor er det en glæde at forny bekendtskabet med ham.

Om udstillingen som helhed kan man sige, at der er overraskende mange udmærkede kunstnere indenfor amtet, og selvom udtryksformen er forskellig, giver udstillingen ikke indtryk af at være urolig. Det er en virkelig fornøjelse at møde Nell Barnard fra Tågelund. Hun er i besiddelse af en næsten henrykkende farve- og skaberglæde. I sine krukke-skulpturer har hun skabt nye, særprægede former, der bryder med traditionerne, og man kan ikke lade være med at føle på hendes skulptur der ligesom hendes billeder

Det er også rart igen at møde

det stik modsatte. Hans billede „Ved

graven" er mættet med stemning, og så skal man unde sig selv den fornøjelse at studere hans „Ødegården", hvor man vil opdage en mand, der har sat sig ud i gården i en sofa med grønt for at læse avisen. Den gule gasflaske er også kommet med. At kunne skabe „mørke situationer" og alligevel få lysglimtene med er en understregning af kunstnerens talent.

Edith Dueholm har været på Mallorca, og hun har i sine arbejder fundet frem til kønne farver, der på en naturlig måde klæder landskabet. Robert Dueholm Jessen beskæftiger sig med abstrakte former, og han åbenbarer en udpræget æstetisk sans og et åbent sind. Henry Fabricius

Jensen har lavet opstillinger og skabt udmærkede ting. Signalelementer og pejlinger kalder Villy Emil Hansen fra Vejle sine arbejder. Det er felter og cirkler, mest i gråt og hvidt, men i nogle arbejder får rødt og gult lov til at være med. Solide ting.

Til gengæld anvender Ejnar Iversen meget stærke farver i sine serigrafier. De er udmærket komponerede, men kan for norges vedkommende forekomme lidt poppede. Vor store jernkunstner Robert Jacobsen arbejder med farvelitografier, smedjærnkompotioner, som han har kaldt luftens runer. De er præget af både styrke og nænsomhed, og kompositionen er klar og stærk i al sin

Søren Andersen

enkelhed. Erling Jørgensens raderinger viser figurer i rummet, og nogle af dem er fortræffelige.

Det er meget spændende og stærkt virkende ting, Arne Kildebæk fra Brejning møder med. Det erotiske islæt er åbenbart, men det er gjort på en måde, der ikke virker anstødeligt, tværtimod. Svend Aage Madsen fra Billund har forelsket sig i et transformatorårn, som går igen i en række billeder, set i sollys og skumring, og så kan man glæde sig over hans grafiske arbejder af mennesker, fugle og båd.

Fra Løgballe er Olaf Markussen stævnet til udstillingen med små, solide kompositioner med gode farver. Kunstnerens motivverden er uendelig. Det viser bl. a. Henning Nielsen fra Jennum. Han har malet portrætter af mursten og har gjort det på en ganske spændende måde. Der er farver og årer, som gør billederne tiltalende. Religiøse motiver er

hans „Langfredag" er udtryk for nænsomhed overfor og kærlighed til emnet. Der er desuden kønne broncearbejder.

Endelig skal nævnes Jørgen Thiesen med farveakvatinter. Arbejderne kan forekomme lidt ensformige, men der kan findes liv i nogle af billederne.